

Universitätsbibliothek Paderborn

**Refutatio Accusatoris Anonymi Damnatas ab Innocentio
XI. Propositiones adscribentis Ordinum Religiosorum
Theologis ac præcipuè Societatis Jesu**

Estrix, Aegidius

Moguntiæ, 1679

Propositio LX. Poenitenti habenti consuetudinem peccandi contra legem
Dei, naturæ, aut Ecclesiæ, esti emendationis spes nulla appareat, nec est
neganda nec differenda absolutio; dummodo ore proferat, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42472

Sic ait docuisse quosdam Jesuitas Lovaniⁱ,
non credimus decepti toties.

Edifferat quis Lovaniⁱ Jesuita, quando,
quibus verbis id docuerit; saltem aperiat quo
probabili fundamento id affirmarit. Interea
Jesuitis nemo vir æquus vitio vertet affirmati-
onem hominis ad criminandum præcipitis,
ut jam apparuit toties.

Hoc mihi constat Aegidium de Coninck,
qui unus Lovaniⁱ Jesuita commentarios suos
edidit de Sacramento Pœnitentiæ, doctrinam
illam rejecisse ut improbabilem, & refutasse
operose valideque disp. 7. dub. 9. n. 93. & 94.
Alios mihi exhibeat accusator Lovanienses Je-
suitas, aut omnino Jesuitas, vel Religiosos
Theologos, qui quæstionem tractarint, fallor
si vel unus inter illos erit, qui doctrinam ap-
probarit.

PROPOSITIO LX.

POENITENTI habenti consuetudinem peccandi con-
tra legem Dei, naturæ, aut Ecclesiæ, et si
emendationis spes nulla appareat, nec est neganda
nec differenda absolutio; dummodo ore proferat, se
dolere & proponere emendationem.

Hanc propositionem ait esse traditam à
Baunio etiam verbotenus p. 1. Tract. 2. q. 22.
pag. 100. citat quoque Jesuitam Sanchium in
selectis disputationibus d. 16. n. 16.

Po-

Populo rursum imponit. Verba Baunii loco citato hæc sunt.

Etsi pœnitens consuetudinem peccandi habeat, jurandi, aut aliud simile quid admittendi contra legem Dei, naturæ aut Ecclesiæ, non est tamen i neganda absolutio, si VERE EUM ADMISSORUM POENITET, ac emendandi sui propositum habet. Paulo post requirit dolorem de peccatis ac propositum FIRMUM AC STABILE ea vitandi impostrum. nusquam verò habet frivola illa; dummodo ore proferat se dolere. Immò quæst. 15. requirit ut de dolore CONSTET confessario, QUANTUM FAS EST HUMANITUS: ait enim absolvendum; dummodo dolore necessario instrutus ad confessionem vitæ melioris, consilium affrat, de quo sacerdoti, quantum fas est humanitus, ex signis, aut ejus ore voceque constet patet sane de dolore pœnitentis non semper constare posse ex verbo doleo: circumstantiæ adesse possunt, cur non possit illi credere sacerdos: requirit verò Baunius ut de dolore sacerdoti constet quantum fas est humanitus, vel ex ore & vocibus, si inde id constare possit, vel ex aliis signis.

Redit accusatoris fabula de Joanne Sanchio Jesuita in selectis disputationibus. Fatigat me hæc fabula. An revera doctrinam propositionis 60. ille tradiderit, non comperi; locus ctatus in libello accusationis mihi oblato, non ex-

extat in totis disputationibus illius Joannis Sanctii cognomento Jesuitæ: vix enim, ut video, excutiet hoc nomen ille Sanchius, tam benevolum nactus nomenclatorem.

PROPOSITIO LXI.

Potest aliquando absolui, qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quin imò directè & ex proposito querit, aut ei se ingerit.

Authorem citat Baunium, & Jacobs Jesuitas: itemque Pontium, Castropalaum, & multos alios omnium Ordinum, qui, inquit, *absolutionem negare non audebant*.

De Baunio antiqua est calumnia sèpè refutata. Autor ille tract. 4. de pœnit. q. 14 pag. 94 docet regulariter absolvendum non esse. Ut vero absolui possit, requirit dolorem de peccatis, firmum propositum, justam causam non deserendi occasionem; qualem censet esse alienam salutem æternam &c. negat denique hoc esse directe querere.

De Francisco Jacobs impostura etiam est manifestior, legatur ejus quæstio Theologica de neganda & differ. absol. dub. 1. Resp. 1. ubi agit de neganda & differenda absolutione ob proximam occasionem peccandi, generaliter definit, negandam esse absolutionem nolentibus deserere occasionem proximam voluntariam.